

Anka, môj vianočný anjel

Pamätám si ten deň, akoby sa to stalo včera. Pred pár rokmi som sa s našimi viekla autom. Čísal sa 2. december a veľmi husto snežilo. No napriek tomu pochmúrnemu počasiu sme boli vianočne naladení. Vieli sme sa autom, mierili sme do kina. Z celého hrdla sme spievali koledy a ako to bolo rykom, refrén pabil očkovi. Čoko spieval, mama počúvala, ocka a ja som dostala nápad. Viekla som mikulášsku čiapku a nenápadne som ju chcela nasadiť očkovi na hlavu. A stedy sa to stalo.

Čino sa stakol, auto dostalo smyk a my sme sa rútili do priepasti. Poslednú vec, ktorú som zachytila, bol hukot sanitiek. Zohľadila som sa o 2 dni v nemocnici. Mala som len pár modrín. Avšak rodičia boli na tom horšie. Očidivja ležali v kóme. Žilil sa mi celý svet. Ten pocit viny a strachu o ich živote ma ničel. Ten sklo som sa ma nich prerela hodiny a nechávala som sa rozierat výškami. Jediný človek, ktorý pri mne bol, bola sestrička Anka. Bola veľmi milá a hlavne rozumela mojej situácii.

V jeden večer ku mne prišiel lekár. V jeho očiach tancoval strach. Pristúpil bližšie a povedal: „Je mi to ľúto, robili sme všetko, čo sa dalo.“ Zhlopil hlavu a rýchlo odišiel. Udey sa o posledná mádej rozrypala. Krik, nárek, smútok, slová sú chabé slová na opisanie toho, čo som vtedy prežívala. Nenávidela som sa. Nenávidela som Vianoce, ktoré som predtým milovala. Obrázky šťastnej rodiny a Vianoc som brhala. Personal som dozránila, že si nečelám v žiabe riadnu výdobu a hlavne počúť vianočnú koledu.

Vianoce som bránila v nemocnici. Nebol to domov, ale lepšie ako dečák. No vedela som, že ma neminie, pretože som nemala nikých príbuzných. Budúcnosť ma dezila, no smánila som sa ma miu nemypieť. Šlo to dobre, pretože som si dňom i nocou prehrávala cestu autom. Príšiel ten zmenávidený deň - Vianoce. Vrade sa rútili úsmery a smiech. Viekla som sa chodkami a nikomu som neopätovala, čo by len náznak úsmereu. Po štedrej večeri som sa vybrala do izby, ratial čo si všetci robatorali darčeky. Sadla som si na postel a hráme som sa rozplakala. „Už nikdy neoslávim Vianoce.“ Žilila som si s hnevom.

Z pootvorených dverí vykrikala postava. Bola to Anka. Mlčky si sadla vedľa mňa, objala ma a kicho ráspekala. „Nie je to tvoja vina.“ Ja som však namietala: „Keby som nedala očkovi na hlavu tú čiapku, teraz by som prežívala tie najkrajšie chvíle v mojom živote.“ Čike viac som sa rozplakala. Anka vskala, obliekla

sa a očami nasmála, aby som urobila to isté. Vyšli sme na chodbu a nakoniec aj v nemocnici. Kráčali sme Amarovou rozmerenou nocou priamo k veľkému vianočnému stromčeku v strede námestia. Všade purko, nikto nikde len my dve sediace na lavičke pozorujúce stromček. Po dlhom mlčaní Anka prehovorila: „Po škole som začala arizkovať pri pôrodoch. Bola som v strese a nezkušená. Arizkovala som stedy pri pôrode jednej mamičky. Porodila krásne dieťačko, hotový zárah. Chytila som ho do náručia, no zrazu sa začalo dúvať. Nevedela som, čo mám robiť.“ Anka sa odmlčala a ja som pochopila, ako to skončilo. „Veľmi som si to vycítala a zmenávidela som všetko, výnimkou neboli ani Vianoce. Ale nieš čo? Je pravda, že som to mohla ovplyvniť, ale ono sa to presne takto malo stať. Boh to tak chcel. A tým, že budeš myslieť na minulosť, zabudneš na prítomnosť. Napríklad na Vianoce a vlastne každý jeden deň, ktorý môže byť taký nádherný, zabiješ minulosťou. O nič iné sa neprosím, len o to, aby si si odpustila.“ Mlčky sme sedeli a ja som absorbovala všetko, čo mi Anka povedala. Zavela som oči a posťahala do noci: „Odpúšťam si.“

Este sme tak chvíľu sedeli a obdivovali vianočný stromček, keď ma som Anka chytila za ruku a viedla priamo do kostola na polnočné omšu. Sadli sme si do poslednej lavičky, spievali sme a užívali si čaro Vianoc. Bolo to nádherné! Keby mi Vianoce dopomohli zas skutočne žiť? Vyzerá to tak, že áno. No určite v tom má prsty aj Anka, ktorú pokladám za môjho anjela. Anjel, ktorý si ma po prepustení v nemocnici adoptoval a zapáčil. A čo je teraz po desiatich rokoch so mnou? Možno mi neveríte, no práve teraz som predala vianočné ozdoby zákazníkom v mojom vianočnom obchode. Ani na tých Vianociach nič nebude...